

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3.března 2016 v Mostě samosoudkyní JUDr. Šárkou Tampovou, t a k t o :

Obžalovaný

nar. [REDACTED] v [REDACTED], doručovací adresa [REDACTED]

j e v i n e n,

že

dne 9. 1. 2013 od 12.45 hodin do 13.15 hodin v [REDACTED], ulici [REDACTED] na parkovišti u č.p. [REDACTED], se pokusil vypáčit zámek pravých předních dveří vozidla Škoda Octavia registrační značky [REDACTED] v úmyslu z vozidla něco odcizit, přičemž se mu nepodařilo zámek vylomit a z místa odjel, svým jednáním způsobil poškozenému majiteli vozidla [REDACTED] nar. [REDACTED] škodu ve výši 2.440,- Kč,

a to přesto, že dne 14.9.2012 vykonal nepodmíněný trest odnětí svobody, ke kterému byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 16.6.2010 č.j. 4T 136/2009-444, mj. pro dílem dokonány a dílem nedokonány pokračující trestný čin krádeže podle § 8 odst. 1 k § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr.zák. č. 140/1961 Sb., který ohledně něho nabyl právní moci dne 16.6.2010

t e d y dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní, čin spáchá vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, v úmyslu tento čin spáchat, avšak k dokonání nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. b), odst. 2 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odst. 2 tr.zákoníku, § 67 odst. 1 tr.zákoníku a § 68 odst. 2 tr.zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 20-ti denních sazeb při denní sazbě 500,- Kč, tj. celkem **d e s e t tisíc (10.000,- Kč) korun českých.**

Podle § 68 odst. 5 tr.zákoníku se obžalovanému umožňuje zaplacení peněžitého trestu ve splátkách 2.000,-Kč měsíčně vždy do každého 20. dne v měsíci, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 tr.zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **š e s t i (6) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný se dne 9.1.2013 pokusil vykrást osobní automobil v [REDAKCE] Tohoto jednání se dopustil přesto, že v září 2012 byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával mj. pro krádež. Přípravné řízení bylo protahováno pobytem obžalovaného ve výkonu trestu na území Německa v období od ledna 2013 do července 2015.

Státní zástupce zažaloval obžalovaného dle § 205 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku, avšak soud v souladu s názorem policejního orgánu upravil právní kvalifikaci jednání obžalovaného dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.zákoníku. Na to byl obžalovaný upozorněn při doručení obžaloby a ústně na počátku hlavního líčení.

Shora uvedený skutkový stav byl zjištěn v hlavním líčení zejména z výpovědí obžalovaného, podáním vysvětlení poškozeného [REDAKCE] a listinnými důkazy.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že si na věc již nepamatuje a doznal se již na policii, na tuto výpověď odkázal. Soud četl výpověď obžalovaného z přípravného řízení. Obžalovaný sdělil, že přijel vozidlem, které měl půjčené od kamaráda v [REDAKCE] do ul. [REDAKCE] Přítelkyně někam odešla a on na ni čekal. Přitom se z okénka vozidla pokusil otevřít zámek dveří vedle stojícího osobního vozidla [REDAKCE]. Nepodařilo se mu to a následně od svého jednání upustil. Přítelkyně se vrátila a odjeli pryč.

Za souhlasu stran byl v hlavním líčení čten úřední záznam o podání vysvětlení poškozeného [REDAKCE]. Ten uvedl, že za ním přišla kolegyně, že se mu někdo snaží dostat před zámek u dveří do auta. Vyběhl ven, ale pachatel již na místě nebyl. U zámku dveří bylo vidět, že se někdo násilím pokusil překonat uzamčení. Z vozidla mu nic nezmizelo. Zámek byl nadále funkční. Žádnou škodu neuplatňuje.

Dále byl za souhlasu stran čten úřední záznam o podání vysvětlení [REDAKCE]. Ta uvedla, že je přítelkyně obžalovaného. V té době užíval osobní vozidlo kamaráda. O vykradení vozidla nic neví. Obžalovaný se jí s tím až následně svěčil.

Důkazní situace je doplňována listinnými důkazy, a to fotodokumentací vozidla, odborným vyjádřením ohledně poškození vozidla, úředními záznamy ohledně vlastnictví vozidla [REDAKCE], a zprávami k osobě obžalovaného. Byl konstatován přílohový spis zdejšího soudu 4T 139/2009, zejména zpráva vězeňské služby o tom, že odsouzený trest vykonal dne 14.9.2012 (v roce 2011 byl z tohoto trestu podmíněně propuštěn a následně bylo nařízeno vykonat zbytek trestu).

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu dle § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k závěru, že skutek uvedený v obžalobě se stal a spáchal jej obžalovaný, který se ke shora popsánému jednání přiznal a jeho přiznání koresponduje s dalšími důkazy a to vytěžením poškozeného [REDAKCE] a odborným vyjádřením. Obžalovaný se pokusil násilím otevřít uzamčené vozidlo poškozeného, ze

kterého chtěl něco odcizit. Byl za shodnou trestnou činnost opakovaně odsouzen, je tedy zřejmé, že si byl vědom, co činí a činil tak ze zjištěných důvodů. Následně od svého jednání upustil, když byl buď vyrušený přítelkyní nebo cizí osobou. Uzamčení nepřekonal. Jeho jednání zůstalo ve stádiu pokusu. Na zámku způsobil škodu nedosahující částky 5.000,- Kč. Tohoto jednání se dopustil přesto, že byl pro krádež odsouzen ve věci zdejšího soudu 4T 136/2009, kdy uložený trest vykonal dne 14.9.2012. Následně po spáchání činu byl v Německu zadržen a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za krádeže, který vykonal v červenci 2015. Obžalovaný jednal ve stavu přičetném a v úmyslu přímém. Jeho jednání je společensky škodlivé, když se nejednalo o výjimečné vybočení z jinak řádně vedeného života. Je třeba uvést, že dne 24.8.2015 bylo pod č.j. 2T 164/2011-883 zdejším soudem zastaveno pro neúčelnost trestní stíhání obž. ██████ pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost z roku 2011. Pro neúčelnost bylo také zastaveno trestní stíhání v roce 2012 ve věci zdejšího soudu 3T 40/2012. Obžalovaný tak naplnil zákonné znaky trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.zákoníku a soud jej uznal vinným.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že je osobou desetkrát soudem trestanou. Na území České republiky byl naposledy odsouzen v roce 2010. Následně byla trestní stíhání zastavována pro neúčelnost. Od ledna 2013 do července 2015 byl ve výkonu trestu na území Německa. V současné době je u zdejšího soudu projednáván ještě za řízení vozidla pod vlivem drog z listopadu 2015, kdy ve věci 5T 109/2015 je nařízeno hlavní líčení. Dne 24.6.2015 Nejvyšší soud České republiky uznal cizozemské rozhodnutí Obvodního soudu v Bayreuthu z 10.7.2013. Obžalovaný byl za trestný čin těžké krádeže ve spolčení s pokusem o nátlak ve stejné skutkové podstatě s pokusem o nátlak v těchto dvou případech, ve skutkové podstatě s poškozením věci odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků a dvou měsíců. Obžalovaný dle svého vyjádření pracuje ve slévárně s platem 1.200-1.300 €. Náklady na bydlení činí 300€. Nemá vyživovací povinnost.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlížel soud ke kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 tr.zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům pachatele. Dále vzal v potaz jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně majetku druhých. Takového jednání se dopouštěl v minulosti opakovaně, byl za to opakovaně ve výkonu trestu. Poslední trest vykonal v září 2012. Bezprostředně po spáchání tohoto činu byl zadržen při majetkové trestné činnosti v Německu. Na druhou stranu od spáchání činu uplynula doba více než dvou let. Vyšetřování bylo komplikováno špatnou spoluprací s německou stranou. Obžalovaný v současné době pracuje. Jeho plat je vyšší než jeho měsíční výdaje. Pracuje a žije v Německu. Vzhledem k osobě obžalované nepřichází v úvahu uložení výchovného podmíněného trestu odnětí svobody. Není ani účelné vzhledem k jeho bydlišti ukládat trest obecně prospěšných prací. Soud zvažoval uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Neztotožnil se s návrhem státního zástupce, aby upustil od uložení souhrnného trestu k německému odsouzení Obvodním soudem v Bayreuthu z července 2013, kdy odsouzení bylo uznáno a uložený trest je dostatečný. Soud na území České republiky nemá oprávnění k tomu, aby rušil výroky v cizozemském rozhodnutí, stejně tak k těmto odsouzením nemůže upouštět od uložení souhrnného trestu. Dle komentáře k § 43 odst. 2 tr.ř. *„postup podle § 43 odst. 2 přichází v úvahu jen tehdy, byl-li dřívější rozsudek vydán soudem České republiky, protože naše soudy nejsou z hlediska citovaného ustanovení vázány cizozemskými rozsudky, ale na druhé straně nemohou rušit výroky takových rozsudků ani do nich jakkoli zasahovat (srov. přiměřeně R 14/1975 a komentář k § 11). To platí i v případě, jestliže byl cizozemský rozsudek uznán příslušným soudem České republiky na území České republiky podle § 449 a násl. TrŘ srov. přiměřeně R 33/1997. Vzhledem k tomu, že odsouzený dle svého vyjádření pracuje, soud ustoupil od původního záměru uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a obžalovanému uložil peněžitý trest v celkové výměře 10.000,- Kč. Obžalovanému umožnil uhradit jej v pěti splátkách po 2.000,- Kč. První splátka je splatná v měsíci následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí. Pokud obžalovaný nebude splátky hradit, stane se peněžitý trest splatným jednorázově. Pro případ, že by obžalovaný peněžitý trest neuhradil, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců.*

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 3.března 2016

JUDr. Šárka Tampová
samosoudkyně, v.r.

Za správnost vyhotovení :
S.Schlösserová